

uden hys Tilstedeværelse Rigsdagen slet ikke vilde være istand til at danne sig en klar og rigtig Forestilling om Sagen. Det er saaledes et meget roesværdigt Arbejde, for hvilket vi maae vide dem Tak; men paa den anden Side kunne vi ikke nægte, at det ikke er rigtigt, at Rigsdagen gaaer ind paa en saadan Betænkning fra Mænd, der ganske naturligt efter deres Stilling, uden lave Bevæggrunde, maae see Sagen paa en eenfaldig Maade. Det er nødvendigt, at Rigsdagen ogsaa seer Sagen fra den modsatte Side, at Skattehernes Interesse ogsaa bliver varetaget ved Overveielser af dette Spørgsmaal. Rigsdagen har stor Grund til at være varsom med at indlade sig paa Sager, der komme saaledes til os. Det er bleven Skik, at Ministerierne i vigtige Sager lade udarbejde Commissionsbetænkninger af dygtige Mænd; det er jo altsammen priseligt; men naar saadanne Commissionsbetænkninger komme til os og vi ikke have god Tid til at overveie dem, blive vi saa ikke overvældede? Hvorfra skulle vi hente Modstandskraften? Det er ikke nok, at vi vise Modvillie; der maae Grunde til for at vise, at der er noget Gensidigt tilstede, og for at faae disse Grunde frem maae vi have den fornødne Tid. — Dette er Forholdet i denne Sag, og vi see saaledes, at det er af indgribende Vigtighed, hvorledes det endelige Resultat bliver. — Dersom vi ikke kunne gjøre vor Mening gjældende i saadanne Sager, have vi ikke nogen Betydning. Det er dog visnok de oeconomicke Vilkaar, Rigsdagen har at varetage i Statens Interesse, men dersom vi ikke skaffe os den fornødne Tid til at overveie den Slags Sager, som angaae de oeconomicke Forhold,

saa kunne vi ikke komme til at øve nogen virkelig Indflydelse derpaa og dersom vi i de oeconomicke Sager blive trængte reent tilbage, saa er det min Overbeviisning, hvormegen Priis jeg end maa sætte paa mange andre Goder ved den repræsentative Forsatning, at Rigsdagen nedsynker til at blive et Skjærbræt, bag hvilket man skjuler sine Bestræbelser for at belaste Staten til enkelte Klassers Fordeel. Det er altsaa af Vigtighed med Hensyn til Rigsdagens Stilling til disse Spørgsmaal, at vi skaffe os den fornødne Tid til disse Sagers Drøftelse.

Gaae vi dernæst over til Sagen selv, saaledes som den foreligger, saa viser det sig ogsaa ved en Gjennemlæsning af Commissionens Betænkning, hvorpaa Lovforslaget i det Væsentlige er støttet, at Commissionen selv gjør opmærksom paa flere Forhold, som have gjort det umuligt at tage nogen endelig Bestemmelse. Enhver, der har læst Betænkningen, vil vist indrømme, at der dert er nævnt flere Institutter, i hvilke der forestaaer en Omordning, men for hvilke man har været nødt til at komme med midlertidige Bestemmelser angaaende Gageforhøielser for de derhenhørende Embedsmænd. Førend man veed, hvortil disse Omordninger ville føre, om de ville medføre en Forøgelse eller Formindskelse i Udgifterne, troer jeg ikke det er rigtigt at give nogen Gagelov, der rører ved disse Forhold, og naar der nu er adskillige Institutter af den Art — der er nævnt flere — forekommer det mig, at dette viser, at Tidspunktet for en endelig Gagelov, omfattende Statens Embedsmænd i det Hele, ikke endnu er kommen.